

“Con Dios a nuestro lado, podemos vencer la desesperación y vivir cada instante como el momento oportuno para volver a empezar. Por eso, en los peores momentos, no nos encerremos en nosotros mismos: hablemos con Dios de nuestro dolor, y ayudémonos unos a otros a llevarlo”.

(Papa Francisco)

“SOM SALVATS EN ESPERANÇA” (Rom 8,24)

Aquest any 2025 la Campanya del Malalt està marcada per celebrar-se en un any Jubilar i, com proposa el Papa Francesc, siguem pelegrins d'esperança, també amb els malalts. Per açò, aquest any aquesta Campanya porta per lema “Som salvats en esperança” (Rom 8,24).

Davant el sofriment personal o d'algun familiar, necessitam l'ajuda de Déu, de la seva gràcia, d'aquesta força que és do del seu Esperit. El Papa, en el seu missatge per a la Jornada Mundial del Malalt, ens convida a reflexionar sobre la presència de Déu que es manté a prop de qui pateix, i es fa present amb la trobada, el do i el compartir.

Al geriàtric municipal de Ciutadella fa uns set anys que acompanyen les persones majors. Aprenc moltes coses de totes elles, i també admir l'acompanyament de les famílies i dels qui tenen la seva dona ingressada i cada dia l'acompanyen amb gran amor i afecte. També hi ha un grup de cinc voluntaris que acompanyen les persones que estan més soles. Hi ha un clima molt acollidor i familiar. Cada dissabte a les cinc celebrem l'Eucaristia i, a més, tenim un grup d'estudi de Bíblia per a reflexionar sobre l'Evangeli de cada diumenge.

Com ens recordava el Papa, en el seu missatge de l'any passat per a aquesta

JORNADA MUNDIAL DEL MALALT 2025

**“L'agent de pastoral,
pelegrí d'esperança amb els malalts.”**

**A Ciutadella:
Dissabte 15 de febrer, entre les 10 i les 13 h,
al Seminari Diocesà.**

**Xerrada a càrrec del prevere
Juan Manuel Bajo Llauredó.**

Jornada, “la primera cura que necessitam en la malaltia és la proximitat plena de compassió i tendresa. Cuidar els malalts vol dir, en primer lloc, tenir cura de les seves relacions: amb Déu, amb els altres (familiars, amics, agents sanitaris), amb la natura, amb ells mateixos”. Els cristians estem cridats a “adoptar la mirada compassiva de Jesús”, a cooperar per evitar la cultura de l'individualisme, de la indiferència i del descart, per

així fer créixer la cultura de la tendresa i la compassió.

En aquesta societat, marcada per un ritme frenètic, el materialisme i la cultura de l'ego, necessitam redescobrir “aquesta veritat central de la nostra vida: hem vingut al món perquè algú ens va acollir, estem fets per a l'amor, estem cridats a la comunió i la fraternitat” i, per tant, en moments de malaltia i fragilitat, ho hem de tenir ben present. No estem tot sols, Déu ens estima sense límits i és la nostra esperança en moments de dificultat que, un moment o altre, tots passam en aquesta vida.

Així mateix, és primordial preservar la dignitat de les persones, també en les situacions de malaltia i sofriment. “Els malalts, els febles, els pobres són en el cor de l'Església i també han de ser el centre de les nostres atencions humanes i la nostra pastoral”, expressa el Papa Francesc.

A final de curs, dia 6 de juny, celebrarem a Menorca el Jubileu de Vida Creixent, amb una trobada, a la qual també es convida als membres de la Pastoral de la Salut, la gent major, els qui acompanyen els malalts, els visitadors, etc. Que Maria, la nostra mare i salut dels malalts, intercedeixi per nosaltres i ens ajudi a ser artesans de fraternitat.

Cristòfol Vidal Barber

“Pelegrins i sembradors d'esperança”

Dia 2 de febrer, Jornada de la Vida Consagrada i festa de la presentació del Senyor, també es va celebrar el Jubileu de la Vida Consagrada. El bisbe Gerard va presidir la missa a la Catedral, amb la participació dels religiosos i religioses de Menorca i d'altres fidels. Es va celebrar l'alegria de la vocació a la vida consagrada, un regal que han rebut per a compartir-lo i regalar-lo.

A la monició d'entrada que va llegir la germana de la Consolació, Cristina Martí, es va recordar que en aquest Jubileu 2025 també les persones consagrades estem cridades a viure amb esperança, “cadascun, amb el nostre carisma, hem sembrat llavors en els diferents llocs on hem viscut, i avui

ho feim en aquesta diòcesi de Menorca que ens acull”.

“Sembram llavors amb el nostre testimoni, en la catequesi, celebració de la Paraula, en la visita als malalts, en l'educació cristiana, en moments de pregària, en l'obertura i vigilància de la parròquia, a Càritas, en l'animació de cants, en la visita a les persones preses, atenció religiosa a l'hospital, en grups de vida creixent, col·laborant en la Cúria, formant part de consells pastorals i de secretariats, entre d'altres serveis”.

Que el bon Jesús ens ajudi a viure segons el seu Esperit, a enfortir la sinodalitat, a caminar junts acceptant la diversitat perquè no podem fer-ho, com diu el nostre Bisbe “els uns sense els altres”.

Diumenge V de Durant l'Any

Lectura del llibre del profeta Isaïes

6,1-2a.3-8

L'any que morí el rei Ozies, vaig veure el Senyor assegut a un trono alt i prominent. Els plecs del seu mantell omplien el temple. L'assistien, drets, uns serafins que cridaven un a l'altre: "Sant, sant, sant és el Senyor de l'univers, tota la terra és plena de la seva glòria." Aquell crit feia estremir els muntants de les portes i l'edifici s'omplia de fum. Jo vaig dir: "Ai de mi, no podré parlar! Jo que som un home de llavis impurs, i visc enmig d'un poble de llavis impurs, he vist amb els meus ulls el rei, el Senyor de l'univers." Llavors un dels serafins volà cap a mi, duent amb unes esmolles una brasa que havia pres de l'altar. Em tocà els llavis amb aquella brasa i em digué: "Això t'ha tocat als llavis: ja ha desaparegut la teva culpa, el teu pecat ja ha estat esborrat." Després vaig sentir la veu del Senyor que deia: "¿Qui enviaré? ¿Qui ens hi anirà?" Jo vaig respondre: "Aquí em teniu: enviau-m'hi."

Salm Responsorial 137

R: Vos vull cantar a la presència dels àngels, Senyor.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 15,1-11

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

5,1-11

En una ocasió la gent s'aglomerava sobre Jesús per escoltar la paraula de Déu. Ell, que es trobava devora la mar de Genesaret, va veure dues barques a la platja. Els pescadors n'havien baixat i rentaven les xerxes. Pujà a una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartàs una mica de terra, s'assegué i ensenyava la gent des de la barca. Quan acabà de parlar, digué a Simó: "Tira endins, i calau les xerxes per pescar." Simó li respongué: "Mestre, ens hi hem esbraonat tota la nit i no hem pescat res, però ja que vós ho deis calaré les xerxes." Totd'una que ho feren, agafaren tant de peix, que les xerxes s'esqueixaven. Llavors feren senyal als pescadors de l'altra barca que vingessin a ajudar-los. Ells hi anaren i ompliren tant les barques que quasi s'enfonsaven. Simó Pere, en veure això, es va tirar als genolls de Jesús i li deia: "Senyor, allunyau-vos de mi, que som un pecador." Una pesca com aquella l'havia deixat atònit, a ell i a tots els qui anaven amb ell; igual passà amb Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren amb Simó. Però Jesús digué a Simó: "No tenguis por: des d'ara seràs pescador d'homes." Llavors tornaren a terra les barques, ho deixaren tot i se n'anaren amb ell.

Lectura del libro de Isaías

6, 1-2a. 3-8

Salmo responsorial 137

R: Delante de los ángeles tañeré para ti, Señor.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios 15, 1-11

Os recuerdo, hermanos, el Evangelio que os anuncié y que vosotros aceptasteis, en el que además estáis fundados, y que os está salvando, si os mantenéis en la palabra que os anunciamos; de lo contrario, creísteis en vano. Porque yo os transmití, en primer lugar, lo que también yo recibí: que Cristo murió por nuestros pecados según las Escrituras; y que fue sepultado y que resucitó al tercer día, según las Escrituras; y que se le apareció a Cefas y más tarde a los Doce; después se apareció a más de quinientos hermanos juntos, la mayoría de los cuales vive todavía, otros han muerto; después se le apareció a Santiago, más tarde a todos los apóstoles; por último, como a un aborto, se me apareció también a mí. Porque yo soy el menor de los apóstoles y no soy digno de ser llamado apóstol, porque he perseguido a la Iglesia de Dios. Pero por la gracia de Dios soy lo que soy, y su gracia para conmigo no se ha frustrado en mí. Antes bien, he trabajado más que todos ellos. Aunque no he sido yo, sino la gracia de Dios conmigo. Pues bien; tanto yo como ellos predicamos así, y así lo creísteis vosotros.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

5, 1-11

En aquel tiempo, la gente se agolpaba alrededor de Jesús para oír la palabra de Dios. Estando él de pie junto al lago de Genesaret, vio dos barcas que estaban en la orilla; los pescadores, que habían desembarcado, estaban lavando las redes. Subiendo a una de las barcas, que era la de Simón, le pidió que la apartara un poco de tierra. Desde la barca, sentado, enseñaba a la gente. Cuando acabó de hablar, dijo a Simón: «Rema mar adentro, y echad vuestras redes para la pesca». Respondió Simón y dijo: «Maestro, hemos estado bregando toda la noche y no hemos cogido nada; pero, por tu palabra, echaré las redes». Y, puestos a la obra, hicieron una redada tan grande de peces que las redes comenzaban a reventarse. Entonces hicieron señas a los compañeros, que estaban en la otra barca, para que vinieran a echarles una mano. Vinieron y llenaron las dos barcas, hasta el punto de que casi se hundían. Al ver esto, Simón Pedro se echó a los pies de Jesús diciendo: «Señor, apártate de mí, que soy un hombre pecador». Jesús dijo a Simón: «No temas; desde ahora serás pescador de hombres». Y es que el estupor se había apoderado de él y de los que estaban con él, por la redada de peces que habían recogido; y lo mismo les pasaba a Santiago y Juan, hijos de Zebedeu, que eran compañeros de Simón. Ellos sacaron las barcas a tierra y, dejándolo todo, lo siguieron.

Tira mar endins. Pescadors d'homes

Pere era pescador professional. Coneixia bé el seu ofici. Sabia prou bé que era en la nit que es calen les xarxes, que hi ha nits de bona pesca i altres que es fa ble, no res. Aquell dia era un d'aquests que no importaria fermar els moixos. I vet aquí, aquell dia, Jesús venint de Natzaret, des de terres de l'interior, fuster ell, pre-tén saber l'ofici de pescador!

Quan Jesús diu a Simó: "Vés mar endins i tira les xarxes per pescar", el nostre bregat pescador en un primer moment té un moviment de dubte: "Ens hem esbraonat tota la nit i no hem pescat res". Com si li digués: No és ara el moment de calar les xarxes! Així i tot, Simó obeeix. És una actitud de confiança per part seva envers aquest Jesús que ja imposa per la seva paraula i, pot ser més encara, per la seva personalitat.

És ver que, segons sant Lluç, Pere ja havia tingut ocasió d'experimentar l'eficàcia misteriosa de la presència d'aquest Jesús al costat de la seva sogra, enllitada i amb febre. La pescada és realment miraculosa, de tal manera que ha commocionat Pere i els seus companys. Açò no és possible humanament parlant! Així cal admetre que el jove mestre disposa de poders sobrehumans. Com a mínim és un profeta, enviat de Déu. Però açò descol·loca l'esperit de Simó: Déu no està present en el Temple? I encara, de tota manera per acostar-se a Déu és necessari sotmetre's a cerimònies de purificació. D'aquí el crit espontani de Pere: "Senyor, fes-te enfora de mi que som un home pecador!"

Pere encara no podia comprendre que en Jesús es donava un capgirament de la idea de Déu que es tenia. En Jesús, Déu sortia del Temple, de tots els temples. Ell venia, primer, a l'encontre dels homes, des dels més petits, i pecadors, independentment de tot ritu de purificació. Però no era açò el món al revés? Sí, era el món al revés. En canvi, en Jesús, Déu venia a posar a l'endret, en la bona situació davant Déu, en una relació d'amor que suprimeix totes les barreres i fa néixer una immensa confiança. Avui també és veritat!

Josep Sastre Portella

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 1ª Setmana

DI. 10: Santa Escolàstica (MO): Gn 1, 1-19 / Sl 103 / Mc 6, 53-56.

Dm. 11: Fèria: Gn 1, 20—2, 4a / Sl 8 / Mc 7, 1-13.

Dc. 12: Fèria: Gn 2, 4b-9. 15-17 / Sl 103 / Mc 7, 14-23.

Dj. 13: Fèria: Gn 2, 18-25 / Sl 127 / Mc 7, 24-30.

Dv. 14: Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe (F): Ac 13, 46-49 / Sl 116 / Lc 10, 1-9.

Ds. 15: Fèria: Gn 3, 9-24 / Sl 89 / Mc 8, 1-10.

Dg. 16: VI Durant l'Any: Jr 17, 5-8 / Sl 1 / 1Co 15, 12. 16-20 / Lc 6, 17. 20-26.

Vocacions, una esperança de futur

Ser per als demés (II)

Una de les sensacions més gratificants que podem experimentar és fer coses pels altres. Quan som capaços de sortir d'aquella fase en què només pensam en nosaltres mateixos, en què només procuram el nostre bé, i tenim la capacitat de fer coses pels altres, podem dir que hem descobert l'essència de la vida. La vida de Jesús va ser una vida per als demés: ell no va viure centrat en cuidar-se, treballar i pensar només en el seu benestar. Jesús va enfocar la seva vida com una ofrena constant al Pare del cel i a totes les persones que es trobava durant la seva missió. Tot ell era per als altres.

Si som capaços d'enfocar la vida de la mateixa manera segur que trobarem el sentit dels nostres esforços. Quan som capaços d'oferir el nostre temps, els nostres talents i les nostres capacitats procurant el bé dels altres experimentam el goig d'enfocar la vida com un do per oferir i compartir. En canvi, quan

Freepik

només treballam per guanyar doblers, quan mantenim amistats per pur interès, quan ens cuidam simplement per estar bé amb nosaltres mateixos... no deixam que la vida s'expressi amb tota la seva bellesa i força.

Tota vocació d'especial consagració està cridada a ser una vida per als altres. Entregar-se a l'Església, a la congregació, a la gent que se t'ha encomanat, a la família... és descobrir per a què m'ha creat Déu, per a què m'ha pensat, quina missió m'encomana perquè el seu nom sigui glorificat i els meus semblants siguin estimats.

Pastoral Vocacional de Menorca

l'entrevista a:

JUAN MANUEL BAJO LLAURADÓ

Juan Manuel Bajo Llauradó és prevere i coordinador del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS). Amb motiu de la Jornada Mundial del Malalt, dia 15 de gener oferirà una xerrada al Seminari Diocesà, a Ciutadella, sobre el tema "L'agent de pastoral, pelegrí d'esperança amb els malalts".

De quan ençà es celebra la Jornada Mundial del Malalt i amb quin objectiu?

-Des de l'any 1992, quan Sant Joan Pau II va decidir que cada 11 de febrer es celebrés el que va denominar Jornada Mundial del Malalt, ja que coincideix amb la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes. Amb aquesta Jornada es pretén conscienciar a que tota persona es solidaritzi amb els malalts, conscienciar les seves famílies, els professionals i tota la comunitat cristiana, portant no simplement la salut del cos, sinó també assossec i caritat cristiana.

L'agent de pastoral: qui són aquests agents?

-Els agents de Pastoral de la Salut són cridats i enviats per Déu a treballar en favor de la dignitat i la vida en el món de la salut; amb la seva presència amorosa i alliberadora de Jesús que aixeca i guareix. Acompanyen els malalts i les seves famílies tant a les seves llars com en els hospitals i residències gerontològiques, copsant els aspectes humans, psicològics i espirituals. És una persona molt rica en humanitat que ha de comunicar proximitat i acollida.

Què vol dir amb "ser pelegrí d'esperança amb els malalts"?

-Aquest Any Jubilar que ens convoca a ser pelegrins d'esperança, ha de ser un temps d'esperança que no sols ho ha de ser a nivell personal de cadascú de nosaltres, sinó també a nivell de la societat en conjunt, promovent la dignitat de cada persona. Des de la Pastoral de la Salut s'ha de destacar la importància de mirar el dolor i el sofriment des d'aquesta dignitat de les persones que estan vivint aquestes realitats, a creuar aquestes "portes santes" dels hospitals, llars i residències gerontològiques, portant l'esperança que representa Jesús.

Quin és el plantejament i l'objectiu d'aquesta xerrada?

-Partint del text evangèlic dels deixebles d'Emmaús, volem instar a tota la comunitat eclesial perquè s'involucri en acompanyar a aquells que cercant l'esperança van pel camí del dolor i sofriment, assegurant la presència d'agents de pastoral de la salut que actuïn en nom de tota la comunitat. Es busca promoure un servei sanador com un compromís col·lectiu, no només individual, invitant tothom a aportar el seu "gra de sorra" en aquesta missió, tot recordant que solament Déu és el veritable Sanador.

Toni Olives Camps

Salesians, 125 anys d'història a Ciutadella

Arribaren temps de guerra

La Guerra Civil Espanyola va tallar d'arrel l'expansió esmentada en articles anteriors. Al maig del 1936 encara es va poder celebrar el mes de Maria com sempre i, fins i tot, es varen començar les obres del nou Santuari. També l'escola va poder tancar el curs escolar al juliol amb la tradicional entrega de premis.

El 21 de juliol, de matinada, el Front Popular clausura el Centre Social dels AA.

L'arxiu de la casa fou cremat i dispersat. Tres dies després, es clausura i segella el Santuari, el teatre i el col·legi, respectant la part de la comunitat. Però al migdia del 27 de juliol, els salesians són detinguts i portats a la presó. Don Gustavo Mas és posat en llibertat per prescripció mèdica. La resta de la comunitat va passant per diferents llocs d'empresonament fins que l'1 de gener del 1937 són alliberats i es dispersen pels camps de l'illa,

Retaule del primer Santuari, fet a Sarrià i totalment destruït durant la Guerra Civil

essent molt ben acollits pels pagesos.

El Col·legi i el Santuari són completament saquejats i els mobles més pesats repartits. L'edifici és destinat al control de verdures. Més endavant s'instal·la un destacament de soldats ciclistes, que guarden les "velos" al Santuari.

També els Antics Alumnes van ser víctimes de la persecució. El 13 d'agost és assassinat el president de la Unió, Don José Anglada. Es calcula

que també van ser assassinats 33 antics alumnes, d'entre ells, dotze sacerdots diocesans, que havien estudiat als salesians.

Època trista i fosca, però això no va impedir que molts ciutadellencs i ciutadellenques, durant la guerra, passejant pel carrer de Maria Auxiliadora, en passar pel que havia estat el Santuari, fessin la visita a la Mare de Déu.

Emili Marcos Souto, salesià

Agenda

Presentació del projecte de pastoral de treball "Des de l'esperança i per a l'esperança"

-Els dies 11 i 12 de febrer al matí, al Seminari Diocesà (Ciutadella), jornades de formació per a preveres, diaques i religiosos/religioses.

-Xerrades de presentació obertes al públic: a Ciutadella, dia 11 de febrer, a les 20.15 h, al Seminari Diocesà, i a Maó dia 12 de febrer, a les 20 h, a la Casa de l'Església.

A càrrec de Mercè Solé, directora del Secretariat Interdiocesà de pastoral obrera de Catalunya, i Pepe Rodado, capellà obrer i membre del mateix Secretariat. En aquestes activitats es podrà visitar l'exposició itinerant "Rostres i reptes del món obrer avui", organitzada pel Departament de pastoral del treball de la Conferència Episcopal Espanyola.

Tercera xerrada de teologia

Divendres 14 de febrer, a les 20.15 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella). Conferència a càrrec de Miquel Àngel Prats, professor de la Universitat Ramon Llull, sobre el tema "La intel·ligència artificial en la realitat familiar i escolar". Forma part de les activitats de la Setmana del Matrimoni.

Jornada Mundial del Malalt

Dissabte 15 de febrer, a partir de les 10 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella). Xerrada a càrrec del prevere Juan Manuel Bajo Llauredó sobre el tema "L'agent de pastoral, pelegrí d'esperança amb els malalts".

Setmana del Matrimoni

-Dissabte 15 de febrer Cinefòrum. Projectió i fòrum de la pel·lícula "La Cabaña", a les 20.30 h, a la Sala d'Actes de Sant Miquel (Ciutadella). L'entrada és gratuïta.

-Diumenge 16 de febrer, a les 9.30 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella) l'activitat "Escapada XA3" per a matrimonis cristians.

Notícies nostres

El bisbe Gerard a Roma

Dins del pla de reestructuració dels seminaris espanyols, dia 30 de gener el Papa Francesc va rebre als bisbes, formadors i seminaristes de la província eclesiàstica de València, de la qual forma part Menorca. Al matí va tenir lloc l'Audiència amb el Papa, amb preguntes formulades espontàniament pels seminaristes i les respostes del Sant Pare, el qual els va exhortar a la vida de pregària, a l'acompanyament espiritual, a l'estudi, a no caure a la mundanitat, i a ser perso-

nes alegres i entregades.

Amb motiu de l'any jubilar, després tots van creuar la Porta Santa i van celebrar l'Eucaristia a la basílica de Sant Pere. Van acompanyar el bisbe Gerard els preveres Llorenç Sales i Berto Vidal, rector i director espiritual del Seminari de Menorca respectivament. El seminarista que està finalitzant els seus estudis a Toledo no va poder assistir a la trobada.

Bisbat de Menorca

Bisbat de Menorca

"Pacificar el jo, pacificar el món"

Dia 31 de gener el teòleg i filòsof Francesc Torralba va oferir una xerrada sobre el tema "Pacificar el jo, pacificar el món". A l'acte, organitzat per Justícia i Pau Menorca, el professor va manifestar que es tracta d'un tema molt necessari, perquè cadascun de nosaltres pot ser un actor de pau a casa, a la feina, al barri, etc. No podem pensar que la pau depèn solament dels estadistes, dels governs i les institucions, nosaltres també hem de contribuir a construir entorns de pau.

La pau té com a pilar la justícia, perquè

no sentir-se tractat com l'altre genera ressentiment. També és indispensable el perdó, és obra de l'amor, ens dona la possibilitat de començar de nou. En aquest sentit, va posar com a exemple la paràbola del fill pròdig. La lògica de Déu no és la lògica del càlcul: Què feim amb els dons que

Bisbat de Menorca

Déu ens ha donat? Els utilitzam per fer el bé i construir un món millor? Podeu veure la conferència al canal de Youtube del Bisbat de Menorca. Us animam a subscriure-us al nostre canal de Youtube (<https://www.youtube.com/@BisbatdeMenorca>)

Mor sor Joana Moll Gonyalons, religiosa franciscana

Dia 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor, va ser cridada a la Casa del Pare, sor Joana Moll, religiosa franciscana, a l'edat de 102 anys, després d'una llarga vida d'entrega a Jesucrist i a l'Església.

Sor Joana Moll va néixer a Ferreries dia 5 de gener de 1923. Al seu poble, hi havia una comunitat de Franciscanes Filles de la Misericòrdia. Començà el noviciat, i dia 18 d'octubre de 1945 va professar. El 12 d'octubre de 1950 es va entregar definitivament per

escampar misericòrdia.

Al camp assistencial, com a auxiliar de clínica, va exercir a Barcelona, a diferents indrets de Palma i Menorca, i també atenent malalts a domicili... aquesta va ser la seva manera concreta de servir i estimar. Bona, alegre, equilibrada, dedicava molt de temps a la vida espiritual, pregant, llegint, escoltant, amb una espiritualitat profundament mariana. La comunitat la va estimar i la va cuidar com una mare cuida els seus fills.

Descansi en la pau del Senyor.